

ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Στις 22 Ἰουνίου τελέσθηκε ἡ ἑορτή ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας», στήν ὁποία παρέστησαν οἱ Μητροπολίτες Πάφου, Κιτίου, Κυρηνείας καί πρῶν Λεμεσοῦ, οἱ Χωρεπίσκοποι Σαλαμῖνος καί Ἀρσινόης, μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς Κύκκου, ἀνώτεροι κληρικοί, μέλη τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, Καθηγητές αὐτῆς καί ἀρκετός κόσμος.

Τό πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς περιλάμβανε Ἱεροτελεστία, ὕμνους, πατριωτικά ᾄσματα, λογοδοσία ἀπό τό Διευθυντή τῆς Σχολῆς Ἀρχιμανδρίτη Βασιλεῖο Παπαφῶτη, ἀποχαιρετιστήρια ὁμιλία ἀπό τελειόφοιτο ἱεροσπουδαστή καί ὁμιλία ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς Μητροπολίτη Κυρηνείας Παῦλο, ὁ ὁποῖος καί ἐπέδωσε τά πτυχία στούς τελειόφοιτους ἱεροσπουδαστές καί ἀπένειμε τά βραβεῖα στούς πρωτεύσαντες ἱεροσπουδαστές.

Ἀκολούθησε σύντομη τελετή ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ τοῦ Διευθυντῆ τῆς Σχολῆς Ἀρχιμανδρίτη Βασιλείου Παπαφῶτη. Κατ' αὐτήν προσφώνησε τόν ἀπερχόμενο Διευθυντή ὁ Προεδρεύων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Μητροπολίτης Πάφου Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος καί τοῦ ἐπέδωσε ὡς δῶρο Ἐπιστήθιο Σταυρό, καί τόν ἀποχαίρετσε ἐκ μέρους τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου τῆς Σχολῆς ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Στυλιανοῦ, ὁ ὁποῖος καί τοῦ πρόσφερε ὡς δῶρο Σταυρό Ἀγιασμοῦ. Στό τέλος ὁ ἀπερχόμενος Διευθυντής ἐξέφρασε τίς θερμές του εὐχαριστίες πρὸς ὅλους.

Ἡ λογοδοσία τοῦ Διευθυντῆ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἀρχιμανδρίτη Βασιλείου Παπαφῶτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Μέ εὐγνώμονα διάθεσιν καί ἀκράδαντον πίστιν εἰς τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν ἀναπέμπομεν εὐχαριστίας πολλὰς καί θερμὰς διὰ τὰς πλουσίας δωρεάς καί τόν ἄνωθεν φωτισμόν, τόν ὁποῖον παρέσχεν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους ἱκέτας Αὐτοῦ, ὥστε σήμερον νά εἴμεθα ἐνώπιον Ὑμῶν, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καί θεοσεβές ἀκροατήριον, ἔχοντες τήν συνείδησιν βεβαιοῦσαν ἡμᾶς, ὅτι, παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας, ἐμφανεῖς καί ἀφανεῖς, ἔχομεν ἐπιτελέσει τό καθῆκον ἡμῶν πρὸς τήν

Ἐκκλησίαν ἡμῶν καί πρὸς τὴν διατελοῦσαν εἰσέτι ὑπὸ κατοκὴν μικρὰν, ἀλλὰ τόσον ἀγαπητὴν, πατρίδα ἡμῶν.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 2004 - 2005 ἐνεγράφησαν ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ «Ἀπόστολος Βαρνάβας» 24 Ἱεροσπουδασταί. Ἐξ αὐτῶν οἱ 12 εἰς τὸν Κατώτερον Κύκλον καὶ οἱ 12 εἰς τὸν Ἀνώτερον Κύκλον. Οὗτοι κατενεμήθησαν ὡς ἀκολουθῶς: Ἀνώτερος Κύκλος: Α΄ τάξις: 9 καὶ Β΄ τάξις: 3. Κατώτερος Κύκλος: Α΄ τάξις: 5, Β΄ τάξις: 5 καὶ Γ΄ τάξις: 2.

Ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὴν Α΄ Κατωτέραν δύο (2) καὶ παρέμειναν τρεῖς (3), ἀπὸ τὴν Β΄ Κατωτέραν εἷς (1) καὶ παρέμειναν τέσσερις (4), ἀπὸ τὴν Α΄ Ἀνωτέραν δύο (2) καὶ παρέμειναν ἑπτὰ (7), ἀπὸ τὴν Β΄ Ἀνωτέραν εἷς (1) καὶ παρέμειναν δύο (2).

Ὁ Ἀγιασμός ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κυρηνείας κ. Παύλου, Προέδρου τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, τὴν 21ην Σεπτεμβρίου 2004. Τὰ μαθήματα ἤρχισαν τὴν ἐπομένην, ἀφοῦ ἐνημερώθησαν οἱ σπουδασταὶ ἐπὶ τῶν κανονισμῶν, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ διέπουν τὴν συμπεριφορὰν τῶν καὶ γενικῶς τὴν ὅλην βιωτὴν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Σχολῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς Ἱεροσπουδαστάς δυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν, καὶ διὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτος, τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἡ ἀρξαμένη πρόοδος κατὰ τὸ ἔτος 2002-2003 ἐσυνεχίσθη καὶ κατὰ τὰ ἔτη 2003-2004 καὶ 2004-2005 τόσον εἰς τὸ ἥθος καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὅσον καὶ εἰς τὴν προσπάθειάν τῶν νὰ γίνωσι κάτοχοι τῆς γνώσεως. Ἐνίων, εὐτυχῶς ὀλίγων, ἡ συμπεριφορὰ ἦτο ἀπαράδεκτος καὶ ἐταλαιπώρησε τὴν Σχολὴν ἐπὶ πολὺ.

Ἡ πρόοδος, ἡ ὁποία ἐπετεύχθη ὡς πρὸς τὴν ἀναγνωστικὴν ἱκανότητα τῶν Ἱεροσπουδαστῶν, ἐσυνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτος. Ἡ γλῶσσά τῶν ἐλύθη καὶ ἡ προσοχὴ τῶν νύξῃθη ἔτι περισσότερον, ὥστε νὰ ἀναγινώσκωσιν ὑποφερτῶς οἱ περισσότεροι. Ἐπροχώρει, ὅμως, πολὺ βραδέως καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτος, λόγῳ τοῦ προβλήματος τῆς χρησιμοποίησεως τῆς Σχολῆς ὡς ἐφαλτηρίου δι' ἀποφυγὴν τῆς στρατεύσεως καὶ διὰ προετοιμασίαν διὰ τὰς

εἰσαγωγικάς ἐξετάσεις τῶν Πανεπιστημίων. Ἡ Ἐκκλησία παρέχει εἰς αὐτοὺς πιστοποιητικόν, ὅτι θά καταταγῶσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου, ἀπαλλάσσονται τῆς στρατιωτικῆς θητείας καί εἰσάγονται εἰς τὴν Σχολήν. Εἰς αὐτὴν ἐνδιαίτωνται, εἰσπράττουσιν ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καί τὰς Μητροπόλεις τὸ διὰ τὴν μετακίνησιν των ἐπίδομα καί ἐπιδίδονται εἰς τὰ διάφορα φροντιστήρια διὰ νὰ δοκιμάσωσι κατὰ τὰς εἰσαγωγικάς τῶν Πανεπιστημίων ἐξετάσεις τὸν ἐπόμενον Ἰούνιον. Τό τοιοῦτον, ὅμως, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀναστάτῳσιν τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς καί ὠθεῖ τοὺς ὑπολοίπους σπουδαστάς, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτοὺς παραχωρεῖται ἄδεια ἐξόδου, νὰ ἀπαιτοῦν καί ἐκεῖνοι παρομοίας ἀδείας διὰ ἐκτέλεσιν προσωπικῶν ἢ οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων ἢ καί ἀπλῶς νὰ φεύγουν ἀπὸ τὴν Σχολήν, προκαλοῦντες ἀναστάτῳσιν τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς καί σπατάλην τοῦ πρὸς μελέτην χρόνου.

Ἡ ἀναστάτῳσις αὕτη βραδέως ἀλλὰ ἀσφαλῶς ἐπεξετάθη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς καί ἐπηρέασε τοὺς περισσοτέρους τῶν σπουδαστῶν.

Ἔχοντες ὡς ἀφετηρίαν τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὀλίγων ἐκείνων σπουδαστῶν, οἱ ὅποιοι προσῆλθον εἰς τὴν Σχολήν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν των ἐκ τῶν τάξεων τῆς Ἑθνικῆς Φρουρᾶς, ἐσχηματίσαμεν τὴν σταθεράν πεποίθησιν, ὅτι πλεῖστα προβλήματα δέν θά ἐνεφανίζοντο, ἐάν ἐζητεῖτο ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους σπουδαστάς νὰ ἐκτελῶσι πρῶτον τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαν των καί ὕστερα νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν Σχολήν διὰ νὰ καταρτισθῶσι καί εἰς μίαν διαφορετικοῦ εἶδους στρατιωτικὴν προσφορὰν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καί τὴν Πατρίδα.

Ἡ προβαλλομένη δικαιολογία, ὅτι, ἐάν προηγηθῇ ἡ στράτευσις «θά τοὺς χάσωμεν», δέν πείθει σήμερον, διότι ἐκτός στρατοπέδου ὑπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος νὰ καθῶσι, διότι τὰ ἁμαρτήματα, τὰ ὅποια ἀποκλείουν τινὰ τῆς ἱερωσύνης, εἶναι πολὺ πλέον διαδεδομένα ἐκτός στρατοπέδου. Εἶναι ἥλιου φαεινότερον, ὅτι ἰσχύει ἐκεῖνος ὁ λόγος τῆς Γραφῆς, ὅτι «οἱ πάντες γεγόνασιν σάρκες».

Πολὺ ὀφελοῦνται δέ καί προοδεύουν εἰς πρακτικὴν καί θεωρητικὴν ἐξάσκησιν ὅσοι τηροῦσι τὸ καθημερινόν πρόγραμμα τῆς Σχολῆς, συμφώνως τῷ ὁποίῳ ἐκτός τῆς διδασκαλίας παρέχεται χρόνος πρὸς μελέτην καί φροντίς διὰ πρακτικὴν ἄσκησιν. Διὰ τοῦτο τε-

λοῦνται καθημερινῶς τρεῖς ἀκολουθίαι, ὁ Ὁρθρος, ὁ Ἑσπερινός καί τό Ἀπόδειπνον. Ἐπίσης κάθε Πέμπτη τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία καί ἀκολουθεῖ συζήτησις διά τήν ὅλην διεξαγωγήν αὐτῆς.

Κατά τό ἀκαδημαϊκόν ἔτος 2004-2005 ὅλοι οἱ καθηγηταί εἰργάσθησαν μετά πολλοῦ ζήλου καί φιλοτιμίας, ὥστε διακατέχει ὅλους ἡμᾶς ἡ ἐλπίς, ὅτι τό ἐπόμενον ἔτος θά ἔχωμεν καλύτερα ἀποτελέσματα, ἐπειδή θά ἔχωμεν τό ἴδιον διδακτικόν προσωπικόν.

Αἱ δυσκολαί κατά τήν διεκπεραίωσιν τῆς διδακτικῆς ἐργασίας λόγῳ μὴ ὑπάρξεως καταλλήλων διδακτικῶν ἐγχειριδίων πιστεύομεν, ὅτι ἤρχισαν νά ἐξουδετερῶνται διά τῆς δημιουργίας, ὑπό τῶν ἐλλογύμων καθηγητῶν, σημειώσεων πολυγραφημένων δι' ὁλόκληρον τήν ὕλην τοῦ ἔτους, αἱ ὁποῖαι θά δίδωνται εἰς τοὺς σπουδαστάς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων κατά τόν μῆνα Σεπτέμβριον.

Ἐκτός τῶν σημειώσεων, διά τὰς ὁποίας ἀνεφέρθη κατὰ τό προηγούμενον ἔτος, προσετέθησαν ἀκόμη καί σημειώσεις διά τό μάθημα τῆς Δογματικῆς.

Βασικός σκοπός τῆς Ἱερατικῆς μας Σχολῆς εἶναι ἡ μόρφωσις τῶν ἱεροσπουδαστῶν, ἡ καλλιέργεια τοῦ χριστιανικοῦ τους φρονήματος, ἡ θεολογική καί λειτουργική τους κατάρτισις, ἀλλά καί ἡ γνωριμία τους μέ τόν τόπον καί τόν κόσμον μας, δηλαδή τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τόν κατοικοῦν. Ὡς συμβολή διά τήν ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ θεωροῦνται τά δύο ἐπί μέρους προγράμματα, τά ὁποῖα λειτουργοῦν ἐντός τῶν πλαισίων τοῦ γενικοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς. Τό ἓνα πρόγραμμα περιλαμβάνει ἐπισκέψεις εἰς διάφορα μνημεῖα, ἰδρύματα, ἐνορίας καί τό ἄλλο διαλαμβάνει διαλέξεις - συζητήσεις διά ποικίλα θέματα. Καί τά δύο προγράμματα λειτουργοῦν κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας μέ σκοπόν τήν εὐρυτέραν ἐνημέρωσιν καί κατάρτισιν τῶν ἱεροσπουδαστῶν. Αἱ διαλέξεις ἔγιναν ἀπό ὁμιλητάς διαφόρων εἰδικότητων, οἱ ὁποῖοι προσεκλήθησαν ὑπό τῆς Σχολῆς διά νά βοηθήσουν εἰς τήν ἐπιτυχίαν τῆς προσπάθειάς ἡμῶν διά ἐπιμόρφωσιν τῶν ἱεροσπουδαστῶν. Μέ τήν εὐκαιρίαν αὐτήν θερμῶς τοὺς εὐχαριστοῦμεν καί προσβλέπομεν εἰς τήν συνέχειαν τῆς

συνεργασίας μας.

Οί ιεροσπουδασταί ἐπεσκέφθησαν τήν 7ην Ὀκτωβρίου 2004 τόν χρόνον τῆς ἀρχαίας πόλεως Λευκωσίας καί ἐξεναγήθησαν εἰς τās διενεργουμένας ἀνασκαφάς ὑπό τῆς ὑπευθύνου κας Δέσπως Πειλίδου. Ἦτο μία πολύ ἐνδιαφέρουσα ἐπίσκεψις, κατά τήν ὁποίαν ἐπληροφόρηθησαν διά τήν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας πόλεως τῆς Λευκωσίας.

Σκοπός τῆς ἐπισκέψεως τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 2004 ἦτο ἡ γνωριμία μέ ἕν ἐξαίρετον ἐκκλησιαστικόν μνημεῖον τῆς Κύπρου, τήν πεντάτρουλλον Ἐκκλησίαν τῆς Περιστερώνας (εἰς τήν ἐπαρχίαν Μόρφου), καί τό γυναικεῖον μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ὁρούντας. Οἱ ιεροσπουδασταί παρηκολούθησαν εἰς τήν Περιστερώναν τās ἐργασίας ἀνακαινίσεως τοῦ ἀρχαίου ναοῦ καί εἰς τήν Ὁρούνταν τόν τρόπον ἀποκαταστάσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς τήν ἀρχικὴν τῆς μορφήν. Εἰς τόν ἀρχαῖον ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου οἱ σπουδασταί ἐτέλεσαν τόν ἑσπερινόν.

Οἱ ιεροσπουδασταί τήν 21ην Ὀκτωβρίου 2004 ἐξεναγήθησαν εἰς τό μεσαιωνικόν παρεκκλήσιον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καί εἰς τήν Βυζαντινὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Μαρίνης εἰς τὰ Πυργά τῆς Λάρνακος. Ἡ πορεία γνωριμίας μέ τόν τόπον μας κατέληξεν εἰς τήν γυναικεῖαν Μονήν τῆς Ἁγίας Θέκλῃς παρὰ τό χωρίον Μοσφιλωτή. Μετά τήν ξενάγησίν τους οἱ σπουδασταί ἐτέλεσαν τήν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τήν 11ην Νοεμβρίου 2004 οἱ σπουδασταί ἐπεσκέφθησαν τήν ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τήν Πάνω Δευτεράν. Σκοπός τῆς ἐπισκέψεως ἦτο νά γνωρίσουν τόν ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἀλλά καί τόν τρόπον ὁργανώσεως καί δραστηριοποιήσεως μιᾶς ἐνορίας. Μετά τήν ξενάγησιν εἰς τόν ναόν, οἱ σπουδασταί ἐτέλεσαν τόν ἑσπερινόν, κατά τόν ὁποῖον παρευρέθησαν καί ἀρκετοί πιστοί ἀπό τήν ἐνορίαν. Ἡ φιλοξενία ἦτο συγκινητική. Προσεφέρθησαν εἰς τούς σπουδαστάς καί τούς συνοδούς καθηγητάς δεῖπνον καί δῶρα. Ἡ ἐπίσκεψις ἔκλεισε μέ τήν ἀκολουθίαν τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

Τήν 31ην Ἰανουαρίου 2005, μέ τήν εὐκαιρίαν τῆς ἑορτῆς τῶν Γραμμάτων καί τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ σπουδαστική μας κοινότης ὠργάνωσεν αἰμοδοσίαν μεταξύ τῶν σπουδαστῶν μέ σκοπόν τήν προσφοράν αἵματος εἰς τήν Τράπεζαν Αἵματος καί τήν σύστασιν

όμάδος αίμοδοσίας εἰς τὴν Σχολήν. Τὴν προσπάθειαν τῶν σπουδαστῶν ἐνίσχυσαν μέ τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὴν αίμοδοσίαν καθηγηταὶ καὶ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

Αἱ φυλακαὶ εἶναι κῶρος, τὸν ὁποῖον κατὰ διαστήματα ἐπισκέπτονται οἱ σπουδασταὶ μας. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς 16ης Μαρτίου 2005 ἐτέλεσαν εἰς τὸν ναὸν τῶν φυλακῶν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγιασμοῦ. Ἦκολούθησε προσωπικὴ ἐπικοινωνία καὶ συνομιλία μέ φυλακισμένους, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ σπουδασταὶ προσέφεραν γλυκά.

Μέ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἐθνικῶν ἐπετείων τῆς 25ης Μαρτίου 1821 καὶ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1955 οἱ σπουδασταὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν 31ην Μαρτίου 2005 τὰ κρατητήρια Κοκκινوترιμιθιάς, ὅπου οἱ Ἕλληνες κατακτιπαὶ ἐφυλάκισαν ἄνευ δίκης τοὺς Ἑλλήνας ἀγωνιστάς. Τό πρόγραμμα κατέληξεν εἰς ἱερόν καὶ ἐθνικὸν προσκύνημα εἰς τὰ «φυλακισμένα μνήματα», ὅπου οἱ σπουδασταὶ ἐτέλεσαν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν Ἑνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρος Ἑλλάδος.

Ἡ τέχνη τῆς Ἀγιογραφίας εἶναι ἐνδιαφέρον θέμα διὰ τοὺς σπουδαστάς. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν Ἀγιογράφον κ. Κωνσταντῖνον Λυτρίδην, ὁ ὁποῖος μέ καλωσύνην μᾶς ἐδέχθη τὴν 7ην Ἀπριλίου 2005 εἰς τό ἐργαστήριόν του. Οἱ σπουδασταὶ, ἀφοῦ ἤκουσαν ἀπὸ τὸν κ. Λυτρίδην τὰ γενικά περὶ τῆς Ἀγιογραφίας, ὑπέβαλον ἐρωτήσεις καὶ ἔλαβον ἀναλόγους ἀπαντήσεις σχετικῶς μέ τό θέμα. Εἰς τὴν συνέχειαν παρηκολούθησαν τὴν ἐτοιμασίαν τῶν ὑλικῶν καὶ τὸν τρόπον ἀγιογραφήσεως τῶν εἰκόνων.

Τὴν 14ην Ἀπριλίου 2005 οἱ σπουδασταὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν ἐνορίαν τῆς Ἀγίας Νάπας εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἀμμόχωστον. Ἀφοῦ ἐξεναγήθησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας καὶ εἰς τὴν ἐκεῖ Μονήν, ἔτυχον ἀβραμαίας φιλοξενίας. Μετὰ τὴν Ἀγίαν Νάπαν ἐπεσκέφθησαν τὴν ἐνορίαν τῆς Σωτήρας, διὰ νά γνωρίσουν τὰ ἐκκλησιαστικά μνημεῖα καὶ αὐτῆς τῆς κοινότητος. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος, ἔτυχον καὶ ἐδῶ τῆς ἰδίας φιλοξενίας.

Ἡ ἐπίσκεψις τῶν σπουδαστῶν εἰς τό ἴδρυμα ἀνακουφίσεως τῶν καρκινοπαθῶν «Ἀροδαφνοῦσα» κατὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου 2005 ἦτο πολὺ σημαντικὴ διὰ τὴν ποιμαντικὴν τῶν κατάρτισιν. Ἀφοῦ ἐπληρο-

φορήθησαν διά τόν τρόπον λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, ἐπεσκέφθησαν τούς θαλάμους καί συνωμίλησαν μέ τούς ἀσθενεῖς.

Κατά τήν πρώτην «συνάντησιν» (4 Ὀκτωβρίου 2004) συζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα εἰς τήν φοίτησιν καί τήν διαμονήν τῶν ἱεροσπουδαστῶν εἰς τήν Ἱερατικήν Σχολήν.

Θέμα τῆς συζητήσεως τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 2004 ἦτο ἕν σύγχρονον πρόβλημα: Ἡ αὔξησης τῆς ἐγκληματικότητος: «Ἐνα πρόβλημα εἰς τάς ἡμέρας μας». Εἰσηγητής: Ὁ κ. Ἀντώνιος Καλογήρου, Καθηγητής τῆς Σχολῆς. Τήν σύντομον παρουσίασιν τοῦ θέματος ἠκολούθησε συζήτησις καί διευτυπώθησαν ἀπόψεις ἐνδιαφέρονσαι καί ἐποικοδομητικά.

Ἡ σπουδαστική κοινότης ἀπεφάσισε τήν 18ην Ὀκτωβρίου 2004 νά ἰδρύσῃ ἰδικήν της ομάδα αἰμοδοσίας. Ἡ ὅλη προσπάθεια ἤρχισε μέ τήν συζήτησιν τοῦ θέματος: «Ὁ θεσμός τῆς αἰμοδοσίας». Ὁμιλητής ἦτο ὁ Ἱατρός καί Δήμαρχος Ἐγκωμης κ. Νικόλαος Παυλίδης. Μετά τήν ἐνημέρωσιν τῶν οἱ σπουδασταί προέβησαν εἰς διευθέτησιν, ὥστε ἡ πρώτη πρᾶξις αἰμοδοσίας νά γίνῃ τήν 31ην Ἰανουαρίου 2005.

«Ἡ ἐθνική ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καί τό μήνυμά της» ἦτο τό θέμα τῆς συζητήσεως τῆς 1ης Νοεμβρίου 2004. Συντονιστής τῆς συζητήσεως ἦτο ὁ Καθηγητής κ. Ἀντώνιος Καλογήρου.

Τό θέμα, τό ὁποῖον ἀπασχόλησε τήν σύναξιν τῆς 22ας Νοεμβρίου 2004, ἦτο τό ἐξῆς: «Νεανική παραβατικότης καί ἀντιμετώπισίς της». Εἰσηγητής τοῦ θέματος ἦτο ὁ κ. Παναγιώτης Σταυρινίδης, Ἀ' Λειτουργός τοῦ Γραφείου Εὐημερίας. Τήν παρουσίασιν τοῦ θέματος ἠκολούθησε συζήτησις. Ὁ ὁμιλητής ἀπάντησεν εἰς ἐρωτήσεις, τάς ὁποίας ὑπέβαλον οἱ σπουδασταί.

Θέμα τῆς συνάξεως τῆς 13ης Δεκεμβρίου 2004 ἦτο: «Ἡ ὕμνολογία τῶν Χριστουγέννων». Ἐγένεν ἐρμηνεῖα ὕμνων, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται εἰς τήν θείαν ἐνανθρώπησιν. ἠκολούθησε ψαλμωδία ὕμνων ἀπό τήν ἀκολουθίαν τῶν Χριστουγέννων. Τήν ὅλην προσπάθειαν καί ἐπιλογήν τῶν ὕμνων ἐπεμελήθη ὁ κ. Ἀντώνιος Καλογήρου.

Οἱ σπουδασταί ἀφιέρωσαν καί τήν διάλεξιν τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου

2004 εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Χριστουγέννων. Τό θέμα τῆς διαλέξεως ἦτο: «Ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Βυζαντινὴν Ἀγιογραφίαν». Ὁμιλητὴς ἦτο ὁ κ. Γεώργιος Φιλοθέου, Λειτουργὸς εἰς τὸ Τμήμα Ἀρχαιοτήτων. Ἡ ὁμιλία συνωδεύετο μέ ἀναλόγους εἰκόνας ἀπὸ τὴν πλουσίαν Βυζαντινὴν τέχνην.

Τό ἀπόγευμα τῆς 28ης Φεβρουαρίου 2005 οἱ σπουδασταὶ μετέ-
σχον τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν. Ὁμιλητὴς ἦτο ὁ Ἀρχιμ. Παῦλος Ἰωάννου, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Ἀρμᾶ Χαλκίδος.

Τὴν 7ην Μαρτίου 2005 ἔγινε ὁμιλία καὶ συζήτησις μέ θέμα: «Ἡ μορφωτικὴ σημασία τοῦ Τριωδίου». Ἐγινε ἐρμηνεῖα χαρακτη-
ριστικῶν ὕμνων τοῦ Τριωδίου διὰ νά παρουσιασθῶσι τὰ μηνύματα τῆς περιόδου αὐτῆς. Συντονιστής: Ἀντώνιος Καλογήρου.

Τὴν 11ην Ἀπριλίου 2005 ἔγινε συζήτησις μέ θέμα: «Ἡ θρησκευ-
τικότης τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἡρώων τοῦ ἀγῶνος κατὰ τὰ ἔτη 1955-
1959». Συντονιστής: Ἀντώνιος Καλογήρου.

Τὴν 18ην Ἀπριλίου 2005 ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χριστοφόρος Τσιάκ-
κας ἀνέλυσε τὸν περὶ Ἱερωσύνης λόγον τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ
Θεολόγου. Ὁ πατὴρ Χριστοφόρος ἀνεφέρθη περισσότερον εἰς τὴν
πρακτικὴν καὶ θεολογικὴν προετοιμασίαν τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν ἱε-
ρωσύνην. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως εἶχον ἀπαντηθῇ
πλεῖσται ἐρωτήσεις τῶν σπουδαστῶν.

Ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὸ χωρίον Φικάρδου, ἓνα μικρὸν ἀγροτικὸν οἰκι-
σμόν εἰς τὰς νοτιοανατολικὰς ὑπωρεῖας τῆς ὀροσειρᾶς τοῦ Τροό-
δους, εἶχεν ὡς στόχον νά γνωρίσουν οἱ ἱεροσπουδασταὶ ἓνα παρα-
δοσιακὸν οἰκισμόν μέ αὐθεντικὰ δείγματα λαϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ
19ου αἰῶνος. Ἀκόμη μέ τὴν περιδιάβασιν εἰς οἰκίας – μουσεῖα εἶδον
ἀπὸ πλησίον τὴν λιτὴν ἐπίπλωσιν, τὰ σκεύη καὶ τὰ γεωργικὰ ἐργα-
λεῖα μιᾶς παρωχημένης ἐποχῆς καὶ γενικῶς ἐγνώρισαν ἓνα κόσμον,
ὁ ὁποῖος ἔχει ἐκλείψει πρό πολλοῦ.

Ἠκολούθησεν ἡ προσκυνηματικὴ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱεράν Μο-
νὴν Μαχαιρᾶ. Μετὰ ἀπὸ ἐπιμνημόσυνον δέησιν διὰ τὰ θύματα τοῦ
ἐλικοπτέρου Σινούκ, Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Πέτρον καὶ Ἡγού-
μενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ Ἀρσένιον, οἱ σπουδασταὶ ἐγνώ-

ρισαν τήν ἴδρυσιν καί τήν ἱστορικήν πορείαν τῆς Μονῆς καί ἐξενα-
γήθησαν εἰς τὰ σκευοφυλάκια. Εἰς τήν συνέχειαν ἐπεσκέφθησαν τόν
τόπον τῆς θυσίας τοῦ ἥρωομάρτυρος τῆς κυπριακῆς ἐλευθερίας καί
τοῦ ὠραίου ἐκείνου ἀγῶνος τῆς Ε.Ο.Κ.Α. 1955-59 Γρηγορίου Αὐξεν-
τίου.

Ἡ ἐκδρομή εἰς τήν Πάφον ἦτο ἐκπαιδευτική καί προσκυνηματική.
Οἱ σπουδασταί εἶχον τήν εὐκαιρίαν νά γνωρίσουν μνημεῖα καί ναούς
ἀπό τά Ἑλληνορωμαϊκά χρόνια, τήν Πρωτοβυζαντινὴν καί τήν Με-
σοβυζαντινὴν ἐποχήν. Ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὰ μοναστήρια τῆς ἐπαρχίας,
ἄγνωστα εἰς τοὺς περισσοτέρους σπουδαστάς, ὑπενθύμισε τήν μεγά-
λην προσφοράν τοῦ μοναχισμοῦ εἰς τὰ δύσκολα καταλυτικά ἔτη τῆς
Φραγκοκρατίας καί Τουρκοκρατίας. Εἰς τήν Πάφον ἡ Σχολὴ ἐφιλο-
ξενήθη ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Πάφου καί τὸν Ἡγούμενον τῆς
Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Νεοφύτου, τοὺς ὁποίους καί εὐχαριστοῦμεν
θερμῶς.

Οἱ μαθηταί τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Διευ-
θυντὴν καί τοὺς Καθηγητάς των, εἶχον τήν εὐκαιρίαν νά ἐπισκε-
φθῶσιν, ἐπίσης, τήν Μακεδονίαν καί τήν Θράκην καί νά γνωρίσουν
τόν πολιτισμὸν καί τὰ μνημεῖα τῶν δύο αὐτῶν μαρτυρικῶν περιοχῶν
τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι καί τῆς 21ης Μαΐου ἐζήσαμεν
ὅλοι μας συγκλονιστικὰς στιγμὰς πνευματικῆς καί ἐθνικῆς ἀνατάσε-
ως καί ἐδιδάχθημεν πολλὰ ἀπὸ τὰς ἐπισκέψεις καί ἐπαφὰς μας μέ
Ἐπισκόπους τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὰς ξεναγήσεις μας εἰς μουσεῖα
καί μονὰς καί τήν γενικοτέραν ἐπαφὴν μας μέ τοὺς ἀνθρώπους καί τό
φυσικὸν περιβάλλον. Πολύτιμα τὰ βιώματα καί πολλαί αἱ ἐμπειρίαι,
τὰς ὁποίας ἀπεκόμισαν ὅλοι οἱ ἐκδρομεῖς ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ κατά-
λοιπα τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καί ἀπὸ τήν σύγχρονον πραγματικό-
τητα. Βαρεῖα ἡ Ἱστορία τῆς μακεδονικῆς γῆς, ὅμως καί ὁ σύγχρονος
Ἕλλην ἔχει νά παρουσιάσῃ ἀξιολόγους δραστηριότητας καί ἔργα εἰς
ὅλους τοὺς τομεῖς. Ὡς ἐκ τούτου ἦτο πολλαπλὴ ἡ ὠφέλεια τῶν μα-
θητῶν μας καί ἡ ἐπίσκεψίς μας ἦτο πραγματικὰ ἓν θρησκευτικὸν καί
ἐθνικὸν ἀναβάπτισμα. Ἐγνωρίσαμεν τόπους ἱεροῦς, ποτισμένους μέ
ἐλληνικὸν αἷμα καί θεμελιωμένους ἐπάνω εἰς τὰ ὁστὰ τῶν ἐπωνύμων
καί ἀνωνύμων ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας. Μετεπίπταμεν ἀπὸ συγκί-
νησιν εἰς συγκίνησιν καί αἱ καρδίαι μας ἔπαλλον δυνατὰ ὥς νά
ἔστελλον ἓν ἐγερτήριον σάλπισμα εἰς ἡμᾶς καί ἐχάρασαν τήν πο-

ρείαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν, ὥς Ἕλληνες ὀρθόδοξοι ἱερεῖς, νά βαδίσωμεν, ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη ἐκείνων, διὰ νά βοηθήσωμεν τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα Κύπρον νά ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν της καὶ νά παραμείνῃ Ἑλληνικὴ καὶ Ὁρθόδοξος εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας. Νά εὐχνηθῶμεν οἱ σπουδασταί μας νά φυλάξωσι τὴν μεγάλην παρακαταθήκην, τὴν ὁποίαν ἐχάρισεν εἰς αὐτοὺς ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ καὶ νά τὴν ἐνεργοποιήσωσιν, παραδίδοντές την εἰς τοὺς πιστοὺς τῶν ἐνοριῶν των, εἰς τὰς ὁποίας ἐν καιρῷ θά τοὺς τοποθετήσῃ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός.

Κατὰ τὸ λῆγον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπουσιῶν νῦξήθη. Ἡ εἰκὼν παρουσιάζεται πολὺ λυπηρά, διὰ νά μὴ τὴν χαρακτηρίσω μέ βαρύτερον χαρακτηρισμόν. Δύο σπουδασταὶ παρεπέμφθησαν, λόγῳ ἐλλειποῦς φοιτήσεως, εἰς ἐπανεξέτασιν τὸν Σεπτέμβριον. Ὁ μὲν εἷς εἰς ἓν μάθημα καὶ ὁ ἕτερος εἰς δύο.

Εἷς σπουδαστής, λόγῳ πληθώρας ἀπουσιῶν, παραμένει, συμφώνως τῷ κανονισμῷ τῆς Σχολῆς, στάσιμος. Παρά τὰς ὑποδείξεις τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Καθηγητῶν ἐπέμενεν εἰς τὰς θέσεις του καὶ ἐδικαιολογεῖτο, ὅτι «ἐργάζεται». Εἷς τὰς ὑποδείξεις, ὅτι εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ, ἐάν, ἔστω καὶ τοὺς τελευταίους μῆνας, παύσῃ νά ἀπουσιάζῃ, ἀλλὰ νά παραμένῃ ἐν τῇ Σχολῇ, θά μπορέσῃ νά πάρῃ τὸ πτυχίον του καὶ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου θά δύναται ἐλεύθερος νά ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἐργασίαν, ἣν ἐπικαλεῖται ὡς δικαιολογίαν, οὐδεμίαν προθυμίαν ἐπέδειξε δι' ὑπακοήν, μέ ἀποτέλεσμα αἱ ἀπουσίαι νά αὐξηθοῦν εἰς ἀριθμόν καὶ οὗτος, συμφώνως τῷ κανονισμῷ, νά παραμένῃ στάσιμος. Μετὰ τὴν ἔκβασιν αὐτὴν ἢ θά ἐγκαταλείψῃ τὴν Σχολὴν ἢ θά ἐπαναλάβῃ τὸ ἔτος, ἐάν βέβαια ἀντιληφθῇ τί ἔπραξε κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του.

Ἐν ὁμορφῳ καὶ περιποιημένῳ ἐκκλησάκι θά γίνῃ αἷτιον δημιουργίας μιᾶς κατασκευτικῆς ἀτμοσφαιρας καὶ θά ὀδηγήσῃ τοὺς σπουδαστὰς εἰς πραγματικὴν λατρείαν τοῦ παναγάθου Θεοῦ. Θά βοηθήσῃ πάρα πολὺ εἰς τὴν πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν σπουδαστῶν καὶ τὴν βαθεῖαν βίωσιν τῶν ἐν αὐτῷ δρωμένων. Ὁ θεοφιλέστατος Ἡγούμενος

Κύκκου ἔχει τόν λόγον διά τήν ἀνοικοδόμησιν αὐτοῦ.

Τό οἰκοτροφεῖον θά πρέπει νά ἀλλάξῃ ἐκ θεμελίων. Θά πρέπει νά κτισθῇ νέον οἰκοτροφεῖον μέ μαγειρικά σκεύη σύγχρονα καί θαλάμους δι' ἕν ἄτομον. Κάθε θάλαμος νά ἔχῃ ὅλα ὅσα χρειάζονται διά νά ἐξυπηρετηθῇ ἕν ἄτομον, εἷς δηλ. σπουδαστής. Οἱ θάλαμοι μέ πολλούς σπουδαστάς δέν εἶναι ἐξυπηρετικοί, διότι πρέπει ὁ σπουδαστής νά ἀναζητήσῃ ἄλλον χῶρον διά μελέτην καί ἡσυχίαν καί τοιουτοτρόπως θά σπαταλᾶται ὁ χρόνος χωρίς ἀποτέλεσμα.

Πιστεύω, ὅτι εἶναι καιρός νά ἀπαλλαγῶμεν ἀπό τοὺς θαλάμους πολλῶν προσώπων καί νά δημιουργήσωμεν νέα καταλύματα. Τοιουτοτρόπως ἡ μελέτη ἡ καθημερινή θά γίνεται μέ ἡρεμίαν καί προσήλωσιν εἰς τό ἀντικείμενόν μας, διότι ὁ καθείς θά εἶναι εἰς τό δωμάτιόν του καί δέν θά ἐνοχλεῖται ἀπό οἷονδήποτε ἄλλον.

Ἡ βιβλιοθήκη πρέπει χωρίς ἀναβολήν νά στεγασθῇ σέ κατάλληλον κτῖσμα, καλῶς φωτιζόμενον, εὐήλιον, δροσερόν. Εἷς υπάλληλος – βιβλιοθηκάριος εἶναι ἀπαραίτητος διά νά δυνηθῇ ἡ βιβλιοθήκη νά λειτουργήσῃ ὀρθῶς καί οὕτω νά ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ὑποψηφίους ἱερεῖς.

Ἡ κατάταξις καί τοποθέτησις τῶν βιβλίων θά πρέπει νά γίνωσι κατὰ τὰ διεθνή πρότυπα, ὥστε νά εἶναι κατὰ θέματα τοποθετημένα καί εὐκόλως νά ἀνευρίσκωνται ὅχι μόνον ἀπό τόν βιβλιοθηκάριον, ἀλλά καί ἀπό τοὺς ἰδίους τοὺς σπουδαστάς.

Ἐάν ταῦτα, οἰκοτροφεῖον, ἐκκλησιάκι καί βιβλιοθήκη, τακτοποιηθῶσι τοιουτοτρόπως, θά ἔχῃ τήν δυνατότητα ἡ Σχολή νά ἀναβαθμισθῇ, ὥστε νά φιλοξενῇ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἱερεῖς ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν διά ἱερατικά σεμινάρια, δι' ἐπιμόρφωσιν αὐτῶν, ὥστε μέ περισσοτέρας γνώσεις καί ἐφόδια καί φιλοτιμίαν θά ἐργάζωνται διά τήν πρόοδον εἰς Χριστόν τῶν ἐνοριτῶν τῶν.

Τό ἔργον τοῦτο ἀφήνεται νά τό ἐπιδιώξῃ καί νά τό πραγματώσῃ ὁ ἐπόμενος Διευθυντής τῆς Σχολῆς.

Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχαριστήσω ὅλους, ὅσοι συνειργάσθησαν μαζί μου κατὰ τὰ ἕξ ἔτη, κατὰ τὰ ὅποια ἀνετέθη εἰς ἐμέ ἡ δι-εὐθυνσις τῆς Σχολῆς ταύτης, ἀρχίζων ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Κύκκου, ὁ ὁποῖος προσινῆς καὶ καταδεκτικός ἐδέχετο τόσον ἐμέ ὅσον καὶ οἷονδήποτε τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἤκουε μέ πολλήν προσοχήν καὶ ἐνδιαφέρον τὰ διάφορα προβλήματα καὶ ἔδινε συντόμως λύσεις. Τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν Σχολὴν ἦτο πολ-λύ μεγάλον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ διαρκές. Διὰ τὴν πρόοδον τῶν σπουδαστῶν καὶ τὴν καλυτέραν κατάρτισίν των δέν ἐφείδετο χρημά-των καὶ κόπων. Τὸν εὐχαριστοῦμεν καὶ προσδοκῶμεν περισσότερα κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη.

Εὐχαριστίας ὀφείλω καὶ εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς μου συναδέλφους καὶ συναγωνιστάς, τοὺς ἀξιοτίμους Καθηγητάς τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἄο-κνον προσπάθειάν των διὰ πρόοδον τῶν σπουδαστῶν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ γνωσιολογικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου αὐτῶν.

Εἰς τὸν ἀκούραστον καὶ πάντοτε πρόθυμον δι' ἐξυπηρέτησιν Γραμματέα τῆς Σχολῆς ἀπευθύνω τὸ εὐχαριστῶ μου διὰ τὴν ὅλην συμ-παράστασιν καὶ βοήθειαν, τὴν ὁποίαν προθύμως προσέφερεν εἰς ἐμέ.

Ὅλους γενικῶς τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν Σχολὴν εὐχαριστῶ ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ εὐχομαι ὁ Πανάγαθος Κύριος νὰ πα-ρέχη εἰς αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των πλουσίως τὰ ἀγαθὰ Του.

Εἰς ὅλους ἀπευθύνω ἓνα μεγάλο εὐχαριστῶ.

Καὶ τώρα ὁ λόγος πρὸς ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ τελειόφοιτοι.

Τὸ γεγονός ὅτι εἴσθε μόνον τρεῖς νὰ μὴ σᾶς φοβίζῃ. Ὀλίγοι ἦσαν καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου καὶ ὅμως ἀνεμόρφωσαν τὴν οἰκου-μένην. Θηρία δυνατὰ ἠθέλησαν νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὸ κήρυγμά των, ἀλλ' ὅμως ἀπέτυχον, καὶ καταντροπιασμένοι ὑπετάγησαν. Ὁ διάβο-λος, βλέπων τὴν ἀδυναμίαν του, ἠθέλησε νὰ ἀναστατώσῃ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῶν αἵρέσεων. Ἡῦρε καὶ ὑποτακτικούς καὶ ὅμως οὐδέν κατώρθωσε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐδημιούργησεν αἵρέσεις, αἱ ὁποῖαι ταλαιπωροῦν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὅμως δέν τὴν διέλυσαν.

Ἡ Ὁρθοδοξία δίνει καθημερινῶς τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ σήμερον ἀκόμη. Ὅλα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα καὶ ἐάν ξεσηκωθοῦν ἐναντίον της, εἶναι βέβαιον, ὅτι ματαίως θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ τὴν διαλύσουν, διότι ὁ ἰδρυτὴς της εἶναι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας, ὁ κυβερνήτης καὶ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Ἐνθυμηθῆτε τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς Του, ὅταν τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐξεσηκώθησαν διὰ νὰ τοὺς καταποντίσουν εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ ὁποία ἀγριεμένη ἠπείλει νὰ τοὺς καταπῇ. Τὰ κύματα ὑψηλά, ὁ ἄνεμος σφοδρὸς καὶ ὁ Κύριος περιεπάτει ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Τότε οἱ μαθηταὶ φοβισμένοι ἤκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου νὰ τοὺς λέγῃ: «Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβῆσθε, θαρσεῖτε» καὶ μέ ἓνα λόγον Του ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ἐγαλήνευσε.

Καὶ σήμερον παρομοίας καταστάσεις ἔχομεν: Ἡ ἁμαρτία πλεονάζει, τὰ πάντα φαίνονται νὰ δίνουν τροφὴν εἰς αὐτήν: μεγάλοι καὶ τρανοὶ τῆς γῆς πολεμοῦν ἀπεγνωσμένα νὰ ἐκδιώξουν τὸν Κύριον ἀπὸ ἀνάμεσά μας καὶ φόβος μᾶς καταλαμβάνει καὶ ἀρχίζομε νὰ δυσπιστῶμε, νὰ χάνομε τὸ θάρρος μας καὶ νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἐγκαταλείψωμε τὴν μάχην.

Κατ' αὐτὰς τὰς δυσκόλους ὥρας ἅς ἐνθυμούμεθα, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι κοντὰ μας καὶ μᾶς φωνάζει: «Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβῆσθε, θαρσεῖτε». Καὶ οἱ ὀλίγοι καὶ ἀδύναμοι γινόμεθα πολλοὶ καὶ δυνατοί. Γεμίζουν αἱ ψυχαὶ μας θάρρος καὶ κερδίζομε τὴν μάχην.

Καὶ σεῖς, ἔστω καὶ ἂν εἴσθε μόνον τρεῖς, πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, ἐάν συνεχῶς μελετᾶτε τὴν Ἀγίαν Γραφήν καὶ προσεύχεσθε ἀδιαλείπτως εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, μέ ἀπόλυτον πίστιν ὅτι ὁ Κύριος θὰ ἐνεργήσῃ νὰ ἀπολογηθῆτε ὅπως εἰς τοὺς μαθητὰς Του ὅταν ἔλεγε πρὸς αὐτούς: Θὰ σᾶς παρουσιάσουν ἔμπροσθεν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων· ὑμεῖς ὅμως μὴ προμελετᾶτε τί θὰ ἀπαντήσητε, διότι ἐγὼ θὰ βάλω εἰς τὸ στόμα ὑμῶν τί θὰ ἀπαντήσητε καὶ οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ σᾶς ἀντικρούσῃ.

Διὰ τοῦτο, ὅσοι καὶ ἂν εἴσθε, ὀλίγοι ἢ πολλοί, μὴ φοβῆσθε, ὁ Κύριος θὰ εἶναι βοηθὸς καὶ συμπαρastάτης σας.

Πορεύεσθε μετὰ θάρρους καὶ πίστεως πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καὶ Ἐκεῖνος θὰ εἶναι βοηθὸς σας. Σᾶς τὸ εὐχόμεθα ἐκ βά-

θους καρδιάς τόσον ἐγώ ὅσον καί οἱ καθηγηταί σας».

Ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Μητροπολίτη Κυρηνείας Παύλου ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Μετά προσοκῆς ἀκούσαμε τή λογοδοσία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Διευθυντιοῦ καί ἐκφράζουμε τίς εὐχαριστίες μας πρὸς ὅλους ὅσοι ἐργάσθηκαν μέ εὐσυνειδησία καί φιλοπονία, καί κατ' αὐτόν τόν τρόπο συνετέλεσαν στήν κατά Θεό πνευματική καλλιέργεια καί πρόοδο τῶν τροφίμων τῆς Σχολῆς. Συγχαίρουμε ὅσους, παρά τίς ἐλλείψεις καί ὀρισμένες δυσχέρειες πού ἀντιμετωπίζει ἡ Σχολή, κατέβαλαν φιλότιμη προσπάθεια γιά τήν ἀποδοτικότερη λειτουργία τῆς Σχολῆς, ἀλλά καί τούς ἐπιμελεῖς μαθητές, οἱ ὅποιοι κατόρθωσαν νά ὑπερπηδήσουν τά ἐμπόδια καί τίς δυσκολίες καί νά ἀφοσιωθοῦν στό ἔργο τους. Εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς τήν Ἱερά Μονή Κύκκου γιά τή συνεχιζόμενη οἰκονομική ἐπιχορήγηση γιά τήν ὑλική συντήρηση καί τήν εὐρυθμὴν λειτουργία τῆς Σχολῆς, καθὼς ἐπίσης καί πρὸς ὅλα τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰ ὅποια περιβάλλουν τήν Ἱερατικὴ Σχολή μέ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον καί πατρικὴ στοργή καί ἀγάπη.

Σκοπὸς βεβαίως τῆς Σχολῆς δέν εἶναι ἡ ἀπλὴ μετάδοση ξηρῶν γνώσεων στοὺς ἱεροσπουδαστές, ἀλλὰ πρό παντός ἡ καλλιέργεια τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, ἡ δημιουργία χαρακτῆρος, ἡ μόρφωση ἥθους καί ἡ σμίλευση τῆς ψυχῆς, διότι ἀποστολή καί λειτουργήμα καί οὐχὶ ἐπάγγελμα εἶναι ἡ Ἱερωσύνη.

Ἀποτείνοντας τὸ λόγο πρὸς ἐσᾶς τοὺς ἀποφοίτους, στίς συμβουλές τῶν διδασκάλων σας προσθέτω καί τίς δικές μου.

Ἰδού, ἡ Ἐκκλησία σᾶς ἐμπιστεύεται ἀθάνατες ψυχές καί σᾶς καθιστᾷ ποιμένες τῶν λογικῶν προβάτων. Ἀπὸ τώρα καί στό ἐξῆς καλεῖσθε νά ἐργάζεσθε ὄχι μόνο γιά τή δική σας σωτηρία, ἀλλὰ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά μισπεύετε ὑπὲρ τῆς Ποίμνης τοῦ Πανοικτίρμονος Θεοῦ. Διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος θά ἀξιωθεῖτε νά γίνετε πρωτίστως λειτουργοί τοῦ Ὑψίστου καί Οἰκονόμοι τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ «εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύβαι» (Α' Πέτρ. 1, 12). Στήν ἡμικατεχόμενη πατρίδα μας καλεῖσθε νά γίνετε σηματοφόροι στοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνες καί ταυ-

τοχρόνως πνευματικοί καθοδηγητές, διδάσκοντες «ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια» (Φιλιπ. 4, 8).

Πολλαπλή καὶ πολυσχιδὴς δράση σᾶς ἀναμένει. Ἡ Ἐκκλησία προσδοκᾷ ἀπὸ κάθε κληρικό νά γίνεται «τοῖς πᾶσι... τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσῃ» (Α΄ Κορ. 9, 22). Ἀποβλέποντες στή θυσία καὶ ὄχι στή δόξα, στό σταυρό καὶ ὄχι στό ἀξίωμα, στήν ἱεροπρέπεια καὶ ὄχι στό ἐπάγγελμα, νά προχωρεῖτε χωρίς ἀπογοπεύσεις καὶ ἀμφιταλαντεύσεις. Ἡ θερμή καὶ ἀνυπόκριτη πρὸς τὸ Χριστὸ ἀγάπη θά εἶναι γιὰ σᾶς τὸ στήριγμα καὶ ἡ καταφυγή στὸν τραχύ καὶ ἀνηφορικό δρόμο τῆς ἱερωσύνης.

Καλεῖσθε νά ποιμάνετε τὰ λογικά πρόβατα τοῦ Χριστοῦ σέ μιά ἐποχή στήν ὁποία ἐπικρατεῖ ἡ πνευματικὴ κατάπτωση καὶ ἡ παρακμή. Παρά τὴν παρουσία φωτεινῶν ἐξαιρέσεων, ἐκλεκτῶν δηλαδὴ ψυχῶν οἱ ὁποῖες «μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζονται» (Φιλιπ. 2, 12), ἔχει ἤδη ἀρχίσει νά εἰσορμᾷ στὸν κόσμον τὸ ἀντίθετο καὶ ἀντίχριστο πνεῦμα.

Οἱ ἠθικὲς ἀξίες ποδοπατοῦνται, ἡ ἀγάπη φυγαδεύεται, τὸ μῖσος ἐμφωλεύει στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἐκκοσμίκευση προβάλλεται, ὁ θρησκευτικὸς συγκρητισμὸς ἐξαπλώνεται, ἡ Ὁρθόδοξη πίστη σχετικοποιεῖται, τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἥθος περιφρονεῖται καὶ χλευάζεται, ἡ ἀνθρώπινη σάρκα ἀχαλίνωτα λατρεύεται, ὁ σατανισμὸς κατακτᾷ ἐπικίνδυνες διαστάσεις, καὶ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παγιδευμένος ἀπὸ τίς μεθοδεῖες τοῦ πονηροῦ καὶ αἰχμαλωτισμένος στὰ δίκτυα τοῦ διαβόλου, αὐτοκαταστρέφεται καὶ ἀπεργάζεται γιὰ τὸν ἴδιο τὸν αἰώνιο πνευματικὸ θάνατο.

Πολλές δυσχέρειες καὶ μεγάλες δυσκολίες θά ἀντιμετωπίσετε στήν ἐπιτέλεση τοῦ ὑψηλοῦ ὑπουργήματός σας. Μὴ δειλιάσετε, ὅμως, μηδὲ πτοηθεῖτε. «Μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ» (Α΄ Ἰωάν. 4, 4). Ἐναντίον σας ἴσως στραφοῦν ἀγνωμόνως πολλῶν τὰ βέλη. Ἐχετε πάντοτε κατὰ νοῦν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου καὶ μὴ ἀπογοπεύεσθε. «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν» (Ἰωάν. 15, 20). Προσέχετε, ὥστε μέ τὴν αὐταπάρνησή σας καὶ τὸν ἀνεπίληπτο βίον σας νά δικαιώσετε τίς ἐλπίδες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τίς προσδοκίες τῆς Σχολῆς, τῆς πνευματικῆς ὑμῶν τροφῆς. Προσέχετε ἑαυτοῖς, «ἵνα ἐκκόψῃτε τὴν ἀφορμὴν, τῶν θελόντων ἀφορμὴν» (Β΄ Κορ. 11, 12).

Ἐφοδιασμένοι μέ τά πνευματικά ὄπλα, ὀπλισμένοι μέ ἀκράδαντη πίστη καί ἀνυπόκριτη ἀγάπη πρὸς τόν Κύριο, καί κοσμούμενοι μέ τήν χριστομίμητη ὑποποιό ταπείνωση, ἡ ὁποία θά ἐκδηλώνεται μέ τήν ὑπομονή στίς θλίψεις καί στίς δοκιμασίες, ἔχοντας ὑπόψη τή διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας» (Ματθ. 28, 20), θά δυνηθεῖτε νά ἀνταποκριθεῖτε στήν ὑψηλή ἀποστολή σας. Μή περιορισθεῖτε στά ἀπαραίτητα καί στοιχειώδη ἐφόδια, τά ὁποῖα ἕως τώρα ἔχετε λάβει. Γιά τό Λειτουργό τοῦ Ὑψίστου εἶναι ἀναγκαῖα ἡ συχνή ἐξομολόγηση, ἡ διαρκὴς νήψη τοῦ νοῦ καί ἡ καθαρση τῆς καρδιᾶς ἀπό κάθε ἐμπαθῆ λογισμό, ἡ νοερά προσευχή καί ἡ συνεχὴς μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τῶν ἔργων τῶν θεοφόρων Πατέρων καί τῶν βίων τῶν Ἀγίων.

Πολλές ἐλπίδες στηρίζει σέ σᾶς ἡ Ἐκκλησία γιά τήν ἀνύψωση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος καί τῆς πνευματικῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς τοῦ ποιμνίου Της. Δείξτε μέ ἔργα ὅσα ἐδῶ διδαχθήκατε, ὥστε νά τιμῆσετε τή Σχολή σας. Τά βλέμματα ὅλων θά στρέφονται πρὸς ἐσᾶς. Θά εἴσθε πόλις «ἐπάνω ὄρους κειμένη» (Ματθ. 5, 14). Στήν ἄσκηση τῶν ὑψηλῶν ποιμαντικῶν καθηκόντων σας «προσέχετε ἑαυτοῖς», γιά νά μή κατηγορηθεῖ ὁ Κλῆρος καί περιφρονηθεῖ ἡ Ἐκκλησία. Ἀποδυθεῖτε μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς σας στόν «καλὸν ἀγῶνα», ὥστε νά γίνετε «τύπος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ» (Α΄ Τιμ. 4, 12).

Ὅσον πιό πολύ θά ἀγωνίζεσθε μέ τήν ἐγρήγορη, τήν ἀδιάλειπτη προσευχή καί τήν τήρηση τῶν θείων ἐντολῶν, τόσο περισσότερο θά ἀναρριπίζεται ὁ ἱερός σας зῆλος, ὥστε μέ παρρησία νά λέγει ὁ καθένας ἀπό σᾶς «ὁ зῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με» (Ψαλμ. 68, 10). Ἐννοεῖται, βεβαίως, ὅτι ὁ ἔνθεος αὐτός зῆλος οὐδεμία σχέση ἔχει μέ τόν «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» (Ρωμ. 10, 2), γνωρίσματα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἐμπάθεια, ἡ φιλονικία, ὁ φανατισμός, ὁ φθόνος καί ὁ θυμός. Διατηρῆστε στενὸ σύνδεσμο μέ τόν πνευματικὸ σας Πατέρα, γιά νά δυνηθεῖτε μέ τή συστηματικὴ διὰ τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως καθαρση νά ἀποκτήσετε τό θεῖο φωτισμὸ καί τήν πνευματικὴ τελείωση.

Ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ θά σᾶς ἐνισχύει στό δυσχερές καί ἐπίμοχθο λειπούργημά σας. Εὐχόμαστε ὁ Κύριος νά σᾶς ἀναδείξει δόκιμους καί ἄξιους ἐργάτες στόν πνευματικὸ Του Ἀμπελῶνα.

Ἐπιδαφιλεύουμε τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας καί τίς εὐχές πάντων τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί ἐπικαλούμαστε τή Θεία συνάντιληψη καί ἀρωγή στήν ἐκπλήρωση τῆς μεγάλης ἀποστολῆς σας.

Μέ συμπαρασάτη τόν Κυβερνήτη καί Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας Χριστό, νά ὑπομένετε τίς πολλές δοκιμασίες καί νά στερεώνεσθε στήν πίστη. Ἡ Ἐκκλησία ὑπέστη σκληροῦς διωγμούς. Ὅμως ἐξῆλθε πάντα νικῶσα, διότι, κατά τοὺς ἀψευδεῖς λόγους τοῦ Κυρίου, «πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16, 18). «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς» καί «τήν παρακαταθήκην φυλάξατε» (Α΄ Τιμ. 6, 20), γιά νά ἀξιωθεῖ νά ἀκούσει ὁ καθένας ἀπό σᾶς τό «εὖ, δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου» (Ματθ. 25, 21)».

Ἐφέτος ἀποφοίτησαν ἀπό μέν τόν ἀνώτερο κύκλο ὁ Φιλίππου Φίλιππος τοῦ Παύλου, ἀπό δέ τόν κατώτερο κύκλο οἱ Μιχαήλ Παντελεήμων τοῦ Μιχαήλ καί Χαραλάμπους Χρυσοβαλεντίνος τοῦ Γενναδίου.